

[Carl Petersen.]

sorium, er det, fordi vi ikke på dette tidspunkt vil binde os til at gøre noget, for vi ved jo, hvordan en sådan lille bestemmelse både kan bruges og misbruges.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Chr. Christensen): Den højtærede landbrugsminister mente, at oppositionen burde have stillet ændringsforslag, da vi behandlede landbrugslovsforslagene. Det er muligt, at vi kunne have fundet frem til ændringsforslag, og jeg tror også, det ville have været meget let at finde frem til forslag, der var bedre end den lovgivning, der er gennemført. Men vi ved af erfaring, hvad der sker, når oppositionen stiller ændringsforslag: de bliver afvist. Derfor mente vi, at det var bedre, om vi kunne nedsætte et udvalg, der i enighed kunne drøfte de problemer, som trænger sig på, og som må danne grundlag for den lovgivning, vi mener skal gennemføres.

Den højtærede minister hævder, at han ikke kender noget til de stærke kræfter, der står bag og hindrer en ændring af den lovgivning, der lige er gennemført. Jeg tror, at den højtærede minister skulle tale med det ærede medlem hr. Carl Petersen. Nu er det jo ikke almindeligt at røbe ting, der er sagt i et udvalg, men jeg tror, at hvis den højtærede minister vil tale med det ærede medlem hr. Carl Petersen, vil ministeren blive belært om, hvad grunden er til, at man ikke må røre ved den lovgivning, der lige er blevet gennemført. Jeg tror, at det kommer meget på linje med den udtalelse, jeg fremsatte i mit første indlæg.

Jeg er glad ved, at den højtærede minister egentlig stiller sig på linje med os, idet ministeren siger, at det ville være ganske uforståeligt og uforklarligt, hvis der blev et flertal for en ændring af den lovgivning, der er gennemført, at man så ikke gennemførte den. Det er netop det, vi har sagt fra vor side. Hvorfor skal den sætning med i kommissoriet, hvor det siges, at det er først, når de nugældende love udløber, at man skal gennemføre ændringer? Jeg tror ikke, der

er så langt mellem opfattelserne fra den ene eller den anden side, men det støder os i oppositionen, venstre og det konservative folkeparti, at det skal understreges, at nu er den lovgivning, der er gennemført, fastlåst, og så må vi ikke have lov til at røre ved den. Hvis ministeren har en anden opfattelse, synes jeg det var rart, om ministeren ville belære i alt fald sine egne partifæller derom.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen mente, at vi fra vor side overhovedet ikke var interesseret i at gennemføre en ændring af lovgivningen. Det ærede medlem mente, at det, vi ønskede med det udvalg, der skulle nedsættes, var at få et skjold mod de giftige pile, som fra landbrugets side blev vendt mod venstre. Jeg kan betro det ærede medlem, at de giftige pile ikke blev vendt mod venstre, de blev navnlig vendt mod socialdemokratiet og vendt mod denne regerings landbrugsminister. Jeg tror også, at den højtærede minister vil blive belært derom, når han kommer ud i landet; er han ikke blevet det før, vil det antagelig ske, når han kommer som gæst ved de forskellige skuer.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen var inde på spørgsmålet om at tage hensyn til de forskellige organisationer. Mon det ikke ganske enkelt ligger sådan, at ved enhver lovgivning spørger man organisationerne; i hvert fald hører man på organisationerne, når de møder med deres deputationer. Men det kan aldrig være formålet, at der skal lovgives efter organisationernes ønsker; det må være sådan, at regering og folketing gennemfører den lovgivning, man mener er den rigtige.

Når det ærede medlem hr. Carl Petersen mener, at man ikke kan nå at gennemføre ændringer i den lovgivning, der nylig er gennemført, vil jeg dog minde om, at den henvendelse, som vi ved de øvrige landbrugsloves behandling fik fra Slagteriernes Fællesorganisation, og de udtalelser, der blev understreget ved slagteriernes delegeretmøde, egentlig klart viser, at det haster